

Sygn. akt VIII K 403/12

4 Ds 644/11

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2013 roku

Sąd Rejonowy w Legnicy VIII Wydział Karny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Jacek Seweryn

Protokolant: sekr.sądowy Anna Lisowska

w obecności Prokuratora – -----

po rozpoznaniu dnia 26 lutego 2013 roku

sprawy

M. O.

s. J. i J.

ur. (...) w Z.

oskarżonego o to, że w dniu 8 sierpnia 2011 roku kierując samochodem marki T. (...)nr rej. (...)przyczynił się do wypadku drogowego polegającym na tym, że jadąc drogą (...)z kierunku miasta L.w kierunku miasta Z.nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym w ten sposób, że po postrzeżeniu zagrożenia w postaci zajezdzenia mu drogi nie podjął manewru hamowania na swoim pasie ruchu a wykonany w tych warunkach czasowo-przestrzennych manewr zmiany pasa ruchu z prawego na lewy był w tej sytuacji manewrem błędnym co bezpośrednio przyczyniło się do zderzenia pojazdów na skutek którego pasażer samochodu F. (...)J. G.odniósł obrażenia w postaci urazu głowy, wieloodłamowego złamania głowy kości udowej lewej ze zwichnięciem w stawie biodrowym, złamaniem krawędzi tylnej panewki stawu biodrowego, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okres znaczenie powyżej dni siedmiu, pasażer samochodu F. (...)M. S. (1)odniósł obrażenia w postaci stłuczenia klatki piersiowej, stłuczenia płuca lewego, złamanie mostka, złamanie żeber prawych II i III, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu

tj. o czyn z art.177 § 1 kk

I. oskarżonego M. O. uniewinnia od popełnienia zarzucanego mu czynu, a kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa

Sygn. akt VIII K 403/12

UZASADNIENIE

Sąd poczynił w sprawie następujące ustalenia faktyczne.

Oskarżony M. O. w dniu 08 sierpnia 2011 r. kierował samochód marki T. (...) nr rej. (...). Jadąc drogą (...) z kierunku miasta L. w kierunku miasta Z. spostrzegł zagrożenie w postaci wykonującego manewr skrętu w lewo z drogi

podporządkowanej na drogę główną kierowcy samochodu marki F. (...), następnie zjechał na lewy pas ruchu, gdzie czołowo zderzył się z tym pojazdem. Kierującym pojazdem F. (...) nr rej. (...) był R. W..

W wyniku zderzenia samochód F. (...) obrócił się od poprzedniego kierunku ruchu o kąt około 90° i zatrzymał się częściowo na jezdni i prawym poboczu. Samochód oskarżonego w wyniku zderzenia został odrzucony na lewe pobocze i zatrzymał się w przydrożnym rowie.

Bezpośrednią przyczyną wypadku było uderzenie przednią częścią samochodu T. (...) znajdującego się na lewym pasie ruchu dla kierunku swojego poruszania się w przednią część samochodu marki F. (...). Zdarzenie wywołane było przez kierującego pojazdem F. (...) który naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Naruszenie zasady bezpieczeństwa polegało na tym, iż kierujący pojazdem F. (...)poruszając się łącznikiem drogi od autostrady (...)i zbliżając się do skrzyżowania z drogą główną (...)nie zachował szczególnej ostrożności poprzez obserwację drogi na którą miał zamiar wjechać, wykonując manewr skrętu w lewo. Nagłe włączenie się do ruchu z drogi podporządkowanej na drogę główną (...)wymusiło na oskarżonym M. O.kierującym pojazdem T.wykonanie manewru obronnego w postaci zjechania na lewy pas ruchu gdzie doszło do zderzenia. R. W.został skazany prawomocnym wyrokiem Sądu za spowodowanie wypadku.

Dowód:

- wyjaśnienia oskarżonego k.171-172
- zeznania świadka J. G. k. 83-84, 185
- zeznania świadka R. W. k. 186
- zeznania świadka M. S. (1) k. 23, 204 verte
- zeznania świadka M. S. (2) k. 10-11, 205
- pisemna opinia W. M. k. 31-36
- protokół oględzin miejsca wypadku wraz ze szkicem k. 8-9, 19

Kierowcy samochodów uczestniczący w wypadku oskarżony M. O. i R. W. byli trzeźwi. Warunki i widoczność panujące na drodze była dobra, pojazdy były sprawne technicznie. Kierujący T. poruszał się z prędkością ok. 70 km/h, kierujący pojazdem F. (...) poruszał się prędkością w granicach 40-50 km/h.

Dowód:

- protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – k. 2,3.
- pisemna opinia W. M. - k. 31-36
- protokoły oględzin pojazdów – k. 4-7
- protokół oględzin miejsca wypadku drogowego – k. 8

W wyniku zdarzenia pasażer samochodu F. (...) J. G. odniósł obrażenia w postaci urazu głowy, wiele odłamowego złamania głowy kości udowej lewej ze zwichnięciem w stawie biodrowym, złamania krawędzi tylnej panewki stawu biodrowego które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności ciała na okres znacznie powyżej dni siedmiu w myśl art. 157§1 k.k.

Drugi z pasażerów pojazdu marki f. (...) M. S. (1) odniósł obrażenia w postaci stłuczenia klatki piersiowej, stłuczenia płuca lewego, złamania mostka, złamania żeber prawych II i III, które to obrażenia skutkowały naruszeniem czynności narządów ciała na okres powyżej dni siedmiu w myśl art. 157§1 k.k.

Dowód – opinia lekarza medycyny sądowej – k. 66-67

Oskarżony M. O. ma 50 lat, jest rozwiedziony, ma dwoje dzieci w wieku 20 i 23 lat. Posiada wykształcenie zawodowe, zawód wyuczony mechanik kierowca, oskarżony prowadzi działalność gospodarczą z której miesięcznie osiąga średni dochód ok 3000 zł, na jego utrzymaniu pozostaje syn. Stan zdrowia dobry, na choroby psychiczne nie chorował. W 2006 roku skazany przez Sąd Rejonowy w Krośnie Odrzańskim, VI Wydział Grodzki z art. 177§1 k.k na karę grzywny, którą wykonano.

Dowód:

-informacje o osobie z krajowego rejestru karnego – k. 175

- dane dotyczące podejrzanego – k. 82

- protokół przesłuchania podejrzanego – k. 80 verte

Oskarżony M. O. na rozprawie głównej (k. 171, 172) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyjaśniając podał, iż gdy jechał droga z pierwszeństwem przejazdu z drogi podporządkowanej wyjechał samochód dostawczy marki F. (...), który skręcał w lewo w kierunku na L.. Oskarżony wyjaśnił, iż widział jak ten samochód dojeżdża do skrzyżowania i był przekonany, iż się zatrzyma czego jednak nie uczynił i wjechał a skrzyżowanie nie zatrzymując się. Oskarżony podał, iż w chwili gdy samochód F. (...) wjechał na drogę był od niego w odległości 20 metrów, jechał z prędkością 70 km/h. Aby uniknąć zderzenia oskarżony odbił w lewo. Próbował również hamować jednak manewry te nie przyniosły skutku i doszło do zderzenia pojazdów.

Sąd zwarzył co następuje:

Dokonując ustaleń faktycznych w przedmiotowej sprawie Sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego i zeznaniach świadków, które co do przebiegu zdarzenia są zgodne. Niewątpliwie przyczyną wypadku do którego doszło w dniu 08 sierpnia 2011 r. było zachowanie kierującego pojazdem F. (...) R. W., który naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Zachowanie to polegało na nagłym włączeniu się do ruchu z drogi podporządkowanej na drogę główną (...), którą prawidłowo poruszał się oskarżony M. O..

Sąd nie podzielił opinii biegłego sądowego W. M., która zakładała, iż oskarżony M. O. przyczynił się do spowodowania wypadku poprzez zjechanie na lewy pas, nie zaś podjęcie próby hamowania pozostając na prawym pasie, która w ocenie biegłego mogła skutecznie zapobiec zdarzeniu. W ocenie Sądu czas około 1 sekundy jaki na reakcję miał oskarżony nie był wystarczający do podjęcia przemyślanych działań obronnych. Z uwagi na odległość jaka dzieliła pojazd oskarżonego M. O. od pojazdu kierowanego przez R. W. oskarżony nie miał czasu aby zastanawiać się nad różnymi możliwościami uniknięcia wypadku.

W ocenie Sądu nie sposób przypisać oskarżonemu nieumyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Zgodnie bowiem z treścią art. 9§2 k.k. czyn popełniony jest nieumyślnie, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia go jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał lub mógł przewidzieć.

Sąd nie dopatrzył się działania lub zaniechania oskarżonego polegającego na niezachowaniu wymaganej ostrożności. Oskarżony poruszał się z administracyjnie dopuszczalną prędkością, warunki na drodze były dobre, pojazd oskarżonego był sprawny technicznie. Zachowanie oskarżonego nie wyczerpuje przesłanek określonych w art. 177§1 w zw. z art. 9§2 k.k.

Na marginesie należy wskazać, iż niewykluczone jest to, iż gdyby oskarżony pozostając na prawym pasie podjął próbę hamowania do zdarzenia by nie doszło. Z uwagi jednak na okoliczności sprawy nie można oskarżonemu przypisać nieumyślnego naruszenia zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym gdyż czas ok. 1 sekundy nie pozwala na podjęcie przemyślanych mechanizmów obronnych.

W oparciu o zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uniewinnia oskarżonego M. O. od popełnienia zarzucanego mu czynu, a kosztami postępowania obciąża skarb Państwa.